

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Ob qua causas dissolvi possint sponsalia de futuro?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. VI.

De impedimento publicæ honestatis, proveniente ex sponsalibus de futuro.

Impedimentum publicæ honestatis est quædam quasi affinitas, aut propinquitas jure Ecclesiastico introducta, proveniens ex sponsalibus de futuro: ob publicans morum honestatem, hac scilicet exigente, ne cum consanguineis matrimonium contrahere possit, qui cum aliqua ex consanguineis sponsalia jam contraxerat, ita ut hoc publicæ honestatis impedimentum etiam ille contrahat, qui major septennio cum puella proximâ septennio, in qua malitia supplet ætatem, sponsalia de futuro contrahit. *c. 7. n. 3. h. t.* hoc autem impedimentum publicæ honestatis de jure antiquo quidem Decretalium ad quartum usque gradum se extendebat, & oriebatur non tantum ex sponsalibus validis, sed etiam invalidis, modò non invalida fuerint ex defectu consensus, & pura illa fuerint, ac certa, cum determinata persona; vel si conditionalia fuerint, fuerit tamen conditio jam impleta. *c. Ex sponsalibus unico h. t. in 6. per Concil. tamen Trident. Sess. 24. c. 3. de reformat.* multa correctâ fuerunt, ita ut hodie hoc impedimentum non oriatur, nisi ex sponsalibus validis, & non extendatur ultra primum gradum consanguinitatis, tam in linea rectâ; quam laterali; ne nimium scilicet ob impedimenta dirimentia, restringatur matrimoniorum valor.

SECTIO II.

De dissolutione sponsalium.

§. I.

Ob quas causas dissolvi possunt sponsalia de futuro?

Primò dissolvi possunt sponsalia per liberum mutuo, & libero consentium consentu, per quæ etiam in aliqua nascitur, per eadem etiam (inter paribus) dissolvitur *cap. 1. de reg. juris* quamvis juramento firmata sint sponsalia talia, juramentum etiam promissorium, appositum contra hæc, quam accessorium, sequitur eorum naturam & conditiones. *c. quædam de iur. de jure jurand.* Secundò solvi possunt sponsalia lapsu temporis ad matrimonium contrahendum præfixi. *c. 1. h. t.* Si tamen ad finiendam obligationem tempus præfixum sit, quo in casu illi liberè rescilire potest à talibus sponsalibus, per quem non stetit, quædam matrimonium intra præfixum tempus contraheretur, uti colligitur ex *c. 1. 22. h. t.* Tertio solvantur sponsalia discessum in longinquas terras *cap. 1. g. sine licentia sponsæ, vel longam illius absentiam, ita ut nulla spes sit breviter redituri, c. De illis s. h. t. cò quodlibet discedens videatur renuntiare sponsalibus; quòd si tamen in propinquo haberet, monendus, & requirendus ad reditu videretur, prout etiam expectari deberet, si negotiorum tantum casus*

aut ex alia necessaria causa discessisset, animo brevi rediturus: & quamvis putent aliqui, quod Leges Civiles, dum volunt biennio eum expectandum, si intra provinciam abfit, vel triennio, si extra provinciam abfit, per jura Canonica sint correctæ, ob universalia nimis verba *cit. c. De illis*, rectius tamen & probabilius alij hoc negat, cum correctio talis ex nullo capite appareat, & decisio legum Civilium in hac re bonum politicum concernente, sit valdè consona æquitati, quamvis Judici Ecclesiastico non negetur tempus hoc, si videatur expedire animæ bono, restringere.

§. II.

An & qua ratione dissolvantur priora sponsalia de futuro per ingressum religionis; vel susceptionem ordinis sacri?

Quartò quòd per professionem religiosam in religione approbata solvantur sponsalia de futuro, certum est; (si enim matrimonium ratum dissolvitur per talem professionem, uti habetur in *c. Ex publico 7. de conver. conjugat.* multò magis sponsalia de futuro) utrum autem per solum ingressum in Novitiarum sponsalia talia de futuro solvantur, dubitatur; qua tamen in re certum quidem est, quòd ex parte illius, qui in seculo manet, sponsalia talia dissolvantur statim, ac alter novitiatum ingressus est (nisi aliter conventum fuisset) ita ut ad alia vota sine scrupulo transire possit, cum difficile illi foret, expectare illius professionem, aut maritum habere,

ex religioso novitiatu exeuntem; de illo tamen qui novitiatum (bonà fide) ingressus est, utrum etiam ex parte illius sponsalia prius inita dissolvantur, ut rediens ad seculum non teneatur amplius ad eam ducendam, cui prius per sponsalia fidem dedit, etiam si vellet hæc eum maritum, dubitatur; sunt qui probabiliter affirmant, dissolvi etiam ex parte hujus sponsalia priora, sunt qui probabilius negant, cum nec ex natura rei, nec ex jure positivo, hæc dissolutio probari possit. Per votum tamen proficendi in religione penitus sponsalia ex parte utriusque dissolvi, probabilius est (cum enim per tale votum illicitum sibi reddat sponsus v. g. matrimonij contractum, consequenter sponsalia, quæ sunt promissio rei licitæ, subsistere amplius non possunt) nisi necessitas aliqua urgeret talem prius contrahere matrimonium, & postmodum, hoc nondum consummato, ingredi religionem, juxta quam explicationem fortassis etiam intelligi potest *c. Commissum 16. h. t.* ubi Pontifex dicit, tutius fore, si sponsalia fuerint jurata, prius contrahere matrimonium, & postmodum ante hujus consummationem profiteri in religione. Quod in eo etiam casu dicendum est, quo quis sub spe matrimonij corrumpit eam, cum qua sponsalia contraxerat, aut si ex occasione non contracti matrimonij gravem famam jacturam pateretur famina v. g. quæ damna non nisi per contractum matrimonium reparabilia essent.

Quintò solvantur sponsalia de futuro per susceptionem ordinis sacri, qui non tantum illicitum matrimonij contractum facit, sed inhabilem etiam eum reddi